

Миклошичъ обясни подробно потеклото и смисъла на славянскитѣ месечни названия въ *Die slavischen Monatsnamen* (*Denkschriften der K. Ak. der Wiss. Phil.-Hist. Cl. XVII, 1—32*). Предстои да се събератъ всичкитѣ запазени народни названия на месецитѣ, докато общеевропейскитѣ имена не сж проникнали изъ всички краища на селското население. На островъ Ахилъ въ Прѣспанското езеро чухъ следнитѣ месечни имена: 1. кóложегъ (януарий), 2. сѣчко (февруарий), 3. мартъ, 4. а̀приль, 5. май, 6. црѣвеникъ (юний), 7. жѣтарь¹⁾ (юлий), 8) а̀вгусъ, 9. рѹянь (септемврий), 10. митрофъ²⁾ (октомврий), 11. листопадъ (ноемврий), 12. нѣкулъ³⁾ (декемврий). Въ единъ ръкописъ въ Битоля (срѣднобългарски юсовъ псалтирь) стои една бележка писана отъ малограмотенъ търговецъ. Поменати сж месецитѣ: мѣа агѣа, роѣа, ли-стѣпакъ, колѣкъ, а̀прила, маи.

12. — Зографъ. Бележка отъ 1433 г. въ служеб-
никъ, III е 7, български изводъ отъ XV в.: Въ лѣ сѹма
(6941—1433) . краж сѡуѣ кѣ . лѣ ѿ . основѧ ѱ . ннднѧ аї .
мца іѡн зї . . . въ погыбѣ сѡуѣ.

13. — Зографъ. Бележка отъ 1494 г. въ четверо-
евангение, № 76, на листъ 214⁶:

† Сѣ" тетрoѳѣль коупилъ гнѣ ѿ" Стефѣ" воекѣ снѣ Бог-
дѣна воекѣ нѣ ѿ"ати. нѣ положѣи ѣго въ мѣбж сѣбѣ в' храмѣ
Оуспеніе, прѣтѣн клѣѣци нашен бѣци нѣ прѣодѣви Мрѣн. въ цркъ
ѿ Бѣзешн на Тотрѣ. ꙗко да бѣдѣ ѣмѣ памѣ. немоколюбнма
дѣдѣ стонъ съ хрѣ. ꙗ кто нѣмѣ рѣшатн нѣ поколѣбатн сѣѣ памѣ.
нѣнѣ ѣйкпѣ. нѣнѣ пѣ нѣнѣ бѣѣ кто таковын да мѣ бѣдѣ съпрнѣ
ѣтаѣ бѣж в' днѣ страшнаго сѣднѣца хѣѣ. ꙗ лѣто гѣткѣ ѣго,
лѣнѣ (38) текѣшен. В лѣ" ѣг (7003—1494) мѣѣѣ нѣѣѣѣѣ гѣ д...

14. — Зографъ. Надписъ на мряморна плоча, която стояла надъ вратата на старата зографска трапезария. Плочата се пази въ сждохранилицата. Въ дѣсния доленъ жгълъ на плочата е издълбанъ молдовлахийскитъ гербъ, какъвто билъ презъ 1495 г.

¹⁾ Жетварь. ²⁾ Димитровденски. ³⁾ Николовденски.